

att Riksdagen måtte för sin del från och med innevarande år och framdeles efterskänka forsellönen för alla de kronoarrendatorer, hvilka nu enligt kontrakt äro skyldiga att densamma utgöra.»

Denna motion hann icke före Andra Kammarens upplösning den 5 sistlidne mars behandlas af Riksdagen, hvadan densamma, för att icke möjligen undandragas pröfning, härmed ånyo framlägges för Riksdagen.

Stockholm den 10 maj 1887.

S. Johnson.

Oskar Erickson.

N:o 35.

Af herrar **S. Johnson** och **O. Erickson** i Bjersby, om lindringar i kronoarrendatorernas arrendevilkor.

För den händelse Riksdagen, mot vår åsigt, icke skulle anse sig kunna utan förnyad framställning pröfva de vid Andra Kammarens upplösning den 5 sistlidne mars ännu icke behandlade förslag, få vi, under åberopande af vår förut till Riksdagen ingifna, den 27 sistlidne januari daterade motion, i samlingen n:o 65, härmed ånyo vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del medgifva bifall till domänstyrelsens i berörda motion omförmälda förslag, dock med *dels* den förändring, att den under punkten a) ifrågasatta lindring i arrende må, derest Kongl. Maj:t så pröfvar lämpligt, tillgodokomma jemväl arrendatorerna å sådana statens jordbruksegenomar, hvilkas afkastning är anslagen till någon för statsändamål bildad fond eller inrättning, samt att den tidrymd, inom hvilken arrendator, som vill tillgodo-

njuta det förändrade sättet för arrendes utgörande, skall skriftligen anmäla sig hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande, bestämmes till två månader efter det föreläggande derom blifvit genom kungörelser i sockenkyrkan meddeladt, *dels ock* det tillägg, att det skall stå dem af ifrågavarande arrendatorer, hvilka tillträdt sina arrenden före den 14 mars 1884, fritt att den 14 mars 1888 afträda arrendena, derest skriftlig ansökan derom ingifves till Kongl. Maj:ts vederbörande befallningshafvande inom samma tid, som för tillgodonjutande af den härofvän föreslagna lindringen i arrendes utgörande blifvit bestämd.

Stockholm den 10 maj 1887.

S. Johnson.

Oskar Erickson.

N:o 36.

Af herr **Folke Andersson**, *om anvisande af statsanslag till ersättning i vissa fall för utgörande af skattefrälseräntor.*

Då Riksdagen 1885 beviljade 30 procents afskrifning på grundskatterna, så beslöts äfven att de räntor å skattefrälsehemman, hvilka genom köp, byte eller gåfva kommit från kronan i enskilda personers, verks, menigheters eller inrättnings ego, skulle för statsverkets räkning på frivillighetens väg inlösas, och skulle vederbörande, som deraf sig vilja begagna, anmäla sig inom ett år efter det denna förordning utgafs. Men oaktadt denna tid redan är tilländalupen, har det visat sig, att flera räntegare icke hafva begagnat sig af denna rättighet, utan föredraga att som förut uppbära räntan af räntegifvaren. Häraf följer, att dessa icke kommit i åtnjutande af samma förmåner som öfriga skattskyldige, ehuru båda dessa skatter till sin början voro af samma natur.